

tant, la pianista d'aturava un moment i tro-
 nava a executar un passatge. El seu rostre apareixia
 d'un roig carmesí i els ulls plens de llàgrimes, les
 mans - i potser ^{també} tot el cos - tremolaven. Jo que en aquella
 època ja era deixeble alumne de Casio Casademunt,
 de Tomàs Llorens patia en nom de Mozart i de Litz,
 plangia la turbació de la vida. Però els filipins
 l'aplaudien i la ^{la}regraciaven tan efusivament que jo
 era veure ~~en llurs entusiasme~~ que tenien passat
 una bona estona.

Després d'això la recien a trobar a claquejar fins
 que un dels dos nois ve insinuar

- Ahora te toca a ti. ^{Sábado} Tio Pepito

preocupar-se de fixar dintre dels nostres capersons

la trascendència de l'acte que anovem a realitzar

Allí només es tractava de repetir com un papagai, les paraules del llibre sense equivocar-nos d'una síl·laba

Amb l'esforç d'aprendre molt en poc temps, jo vaig oblidar al cap de pocs dies tot el que havia après en aquells matins de cateisme - suposo que a les altres cateúmenes els va passar el mateix - Sens dubte aquell afany d'ésser les primeres per a tenir l'honor d'aguantar la tovalla, constituïa un acte de vulgar i flagrant vanitat, la qual en lloc d'ésser combatuda com l'estreta moral cristiana ~~la~~ mana, era inconscientment fomentada pel ^{mateix} mestre. Perquè jo no recordo que durant l'hora o l'hora i mitja d'ensenyament

→ 95

~~honestitat teòrica autògrafa~~

~~intel·lectual, ha conservat, i veu per para d'una altra
ment nombrós, i la començ, per a nos humans.
In reproductor optatiu, donem - no "volem" per a nos~~

~~Li manca temps per arribar a contar a
en Biel l'aventura de les dues mosses.
En Biel no treballava els diumenges i es
podien dedicar a acompanyar-lo per~~

Estimat amic,

Ja li escric amb la mà
dreta. La tirec ~~espantosament~~ ^{monstruosament} infla-
da i ~~es~~ (sembla una membre d'el-
fantet) tota esquitxada de llaguetes,
deixat de l'escaiola en la meua pell
"massa fina" que el doctor, ~~no~~ ^{no} sento
una dolor riuíssim en voler moure
els dits. Així, aquesta curta missiva
és un breu però fi ^{tiument} ~~ment~~ que té
sentit a la seva bona assistat.

Li telefonaré qualsevol
dia.

Ben futurament

mare i entre dues dues en vertuen i en guarniment
amb una nívia.

Pluvia a tots i barrals, El brogit de les canals, que
~~se~~ engolien més aigua de la que podien i la perbolaven
de la teulada ^{estant} al carrer ~~se~~ es barrejava amb el tem-
peu del ~~mar~~, ^{xàfec} l'aigua peia del cel per l'amor
de Déu, la Fugida de Sant Martí ~~no era~~
havia deixat d'esser una via ciutadana per a conver-
tir-se en una torrentera, Els forats de les clavegueres
n'engolien ^{tanta} ~~la~~ ^{com} la que podien però podien molt poc
comparat amb la quantitat que baixava del cel.

~~Yo em deixava vestir i guarnir com ^{una autòmat} ~~una autòmat~~ ⁵¹
no pensava en el mal de cap que m'afectava
sinó una alba la que d'aporta a començar
mitges, i sabates, blancises, vestit i el i corona de
flors de drap també blanques, guants, moledor de
pintes, guants, llibre i rosaris ^{igualment} blancs... La mare patia
en veure que tot aquell bé de Déu de blanor havia de~~

qm deixava vestir i guarnir com si fos
 una nina. No sentia cap alegria, cap il·lusió.
 Només pensava en el mal de cap que
 m'atabalava amb les seves escomeses a les
 temples. I era llàstima perquè l'equip
 feia guis de gel: tot era blanc: vestit, vel,
 mitges, solates, corona de flors de toba, guants,
 llibre de l'ús, rofars de naure, present de
 la tieta.

La mare sospirava mirant al cel baix tant
 pais de núvols que semblava estirar-se en les
 teulades de les cases. Després m'esguardava a
 mi, i en veure tanta blancor m'aculclava, don-
 nava a sospirar.
 L'església era ronc moll a prop però calia

passar de la nostra orera a la d'enfront ~~per la pujada~~ 7
travessar ~~da~~ el canal d'aigua que baixava ~~al mar~~
amb onades ^{impetuoses de pluja} fort, sota una cascata les roselles obertes
dels rius

Sota ^(amb l'ajuda d') un paraigua; a grans gambades, varem
travessar el carrer. La mare, la tieta vestides de negre,
emmantellinades m'acompanyaven. El pare no. El pare

era creient però no ~~entrava mai a cap església per a dir-hi missa~~
Feia ^{no practicar cap mena de desvici} incarnament el ~~que sentia~~, mereintant un absolut
del que diria, ^{Ja Girong s'havia d'estar molt valent per a no} anar a l'església.

una bona colla de capellans estaven contra ell. Sobretot
d'enes que havia publicat Yozafot i Nauprogis. Fins el punt
que un dia, el professor en va parlar a la tieta sense saber
que s'estava referint al seu germà polític. Va preguntar a
la tieta si havia llegit algun llibre d'aquell tal Bertrana
i en dir-li ella que sí el clergue va exclamar "Eras un
peccat mortal, si no te'n penedeixes no et puc
absoldre. Aquest home es un cínic un immoral
una mena de sacrileg. La tieta havia fugit

me pels flechs o pels Lasarte ^{desdempsa}
portada, imperceptiblement ^o poc perceptible ^{ment}
no preferien - desdempsa. Fols anaven ben vertits, ben
pentinatats ben perfumats, sobretot les quatre noies
eren desinvolts segurs, d'ells mateixos, alegres, d'una
alegria que podriem dir - ne social la qual no te cap
relació amb l'alegria sentida però ja més bonic
és més estètica. A més a més, ells sabien ~~tant~~ ^{de} coses que
jo ignorava. Els veia venien d'un altre continent, havien
frequentat escoles luxoses on hom apren a ~~per reverències,~~
jugar al tenis, a ballar, a moure's, a ~~parlar,~~ ^{d'una certa manera} els de Lasarte
venien de Barcelona ^{per a mi també} ~~que era~~ ^{per} un altre continent
tan oposat a Girone com Sudamèrica, ^{el} J, sobretot, jo
sentia que ells eren d'una altra classe social, més opo-
sada encara a la meua que els continents. Fais llavors
la sent que jo frequentava a Girone mestres, ameixebles
amics del pare, ^o mainada de ^{la R. Roma,} ^{potentat. La de St. Pau Per gador.} eren els meus
iguals, ens unia un clima de franquesa, de natura-
litat ~~de veritat~~ d'autenticitat. Mai ningú d'ells no
m'havia fet adonar, que els meus vertuts, que el meu pla-